

“IK WAS BEST EEN AMBETANTERIK ALS KIND”

Nathalie Delporte houdt naar eigen zeggen evenveel van radio als van stilte. De presentatrice en spring-in-'t-veld groeide op in een bakkerij in Stasegem, trok de wereld rond, stortte zich op radio, werd moeder, geeft massages en schrijft op vandaag ook liefdesbrieven in opdracht. Vervelen doet ze zich absoluut niet. “Het schoot me net te binnen dat ik eigenlijk hetzelfde doe als mijn vader: werken. Vooruit, verdikke!”

tekst Bert Vanden Berghe
foto's Davy Coghe

“Niets zo fijn als de vraag ‘zouden we volgende week niet een nachtje aan zee boeken?’. En dat dan ook gewoon dóén, en nog het liefst midden in de week als iedereen aan het werk is.” Nathalie Delporte houdt niet van ruis, van veel lawaai om haar heen. Het is niet toevallig dat ze het strand van Zeebrugge uitkoopt voor onze babbel. En evenmin dat die vroeg is, net voor de drukte. Ze houdt ervan om te verdwijnen in de stilte, zegt ze zelf, ziet dat ook als gestolen ‘me-momentjes’. “Vroeger sloeg ik ook af en toe zomaar een afrit af op zoek naar niets, om stukjes land te ontdekken die ik niet kende. En dan ging ik een beetje wandelen, of ergens zitten en een beetje schrijven, iets drinken en weer weg.”

Nathalie straalt een speelse onrust uit, miauwt tijdens de fotoshoot en lacht gul met anekdotes uit haar jeugd. “Elke fase in mijn leven is wel verbonden met de zee”, vertelt ze op het verlaten strand. “Als kind kwamen we naar De Panne. In Oostduinkerke had ik een lief, zijn vader en broer zijn garnaalvisser. En Zeebrugge... dat is iets van mij. Een paar jaar geleden trouwden hier in het kerkje twee vriendinnen. Er was de pastoor, hun zoon van 16 die speechte, een koppel dat de tango danste en een fanfare buiten op de dijk. Fantastisch was dat.”

Je sleet ook flink wat zomers in het Q-Beach House in Oostende.

“Ik moet eerlijk bekennen dat ik er niet rouwig om was, toen ik de overstap maakte naar JOE. Dat was een heftige periode. Het eerste jaar bleef ik al eens plakken, maar toen er kinderen kwamen... Ik herinner mij een jaar dat ik borstvoeding gaf en een vriendin op en af reed om mijn melk in de diepvries te stoppen. Nee, ik mis het niet. Ik ben ook nooit meer terug geweest. Het was tof, heel tof, maar dat is iets wat ik afgesloten heb.”

Met twee kinderen is dat waarschijnlijk niet verbeterd...

“De agenda van mijn vrouw verandert zo mogelijk nog meer dan de mijne. Ze is advocate en dat is bij momenten best, euh... pittig. Onlangs bleek Alexandra (*Potvin, red.*) ziek en belden ze me een uur voor het programma begon. Een halfuur later stond ik daar. Ironisch genoeg had ik de avond ervoor nog gezegd dat ik niet meer op alles ja ga zeggen. Flexibiliteit is het codewoord binnen ons gezin. We werken veel, maar de kinderen voelen dat niet zozeer, integendeel. Zelf kan ik erg chaotisch zijn. Ilse kan aan de tafel gaan zitten en twee uur voluit

werken, terwijl ik dan nog niet eens begonnen ben. Ik ben altijd nog bezig met van alles.”

Je gaat niet snel zelf op de rem staan?

(*licht veelbetekenend*) “Deze zomer gaan we er wel voor het eerst in lange tijd drie weken tussen. Maar die werkhethiek is iets wat ik van thuis heb meegekregen. Weet je, ik was onlangs op de begrafenis van iemands vader. Op zo’n moment sta je altijd even stil bij je eigen situatie. Het klinkt cru, maar ik dacht aan wat ik op zo’n moment over mijn eigen vader zou zeggen. En ik dacht ook meteen: fuck, ik doe eigenlijk net hetzelfde als wat hij altijd deed: werken. *Vooruit!*” En de buitenwereld ziet dat niet altijd. De mensen dachten dat mijn ouders om zeven uur de bakkerij sloten, hun geld telden en voor de tv gingen zitten. Zo werkte het niet, hé.”

Hoe kijk je terug op je jeugd?

“Met veel warme herinneringen. We speelden veel als kind, met ons fietsje in de wijk, wormen uit elkaar trekken en met Playmobil in de modder spelen.” ➔

Nathalie Delporte: “Elke fase in mijn leven is verbonden met de zee.”

Wie is Nathalie Delporte?

➔ Nathalie (42) is afkomstig uit Stasegem, maar woont nu in Berchem. Ze is getrouwd met Ilse. Samen hebben ze twee dochters: Aimée (9) en Feliz (7).

➔ Ze begon haar radiocarrière bij Radio Zelfstandig Harelbeke en stond later mee aan de wieg van de Gentse studentenradio UrGent. Ze presenteerde bij NRJ, Topradio, het toenmalige Kanaal2, JIMtv en Studio Brussel. In 2001 ging ze aan de slag bij radiozender Qmusic. Vier jaar geleden maakte ze de overstap naar JOE.

➔ Nathalie geeft meditatieles, doet presentatieopdrachten, voice-overs en sinds kort runt ze Liefdesbrief.com, waarbij ze de klassieke liefdesbrief op aanvraag nieuw leven inblaast.

"Het is constant schakelen en klikken in mijn hoofd."

"Met onze valse perspasjes trokken we backstage van 'Tien om te Zien'"

"En die geur in de bakkerij... Elke morgen pakte ik twee appelflappen en was mijn vader kwaad. 'Bak er dan twee meer', zei ik, 'Je weet toch dat ik ze pak'. (lacht) Ik was best een ambetanterik als kind. Ik vond toen al dat er veel te veel ruis en geluiden zijn."

En dan ga je voor de radio werken?

"Zot, hé? Maar de koptelefoon is mijn ultieme redding. Met die op heb ik nog altijd de illusie dat ik alleen zit. Ik doe ook presentaties en vooraf vloek ik altijd en denk ik: 'waarom doe ik dat nu weer, kalf'. En dan sta ik op dat podium en vind ik dat toch heel leuk. Het is constant schakelen en klikken in mijn hoofd. Op vandaag heet dat hoogsensitiviteit, maar dat kenden ze vroeger niet. Ik was ambetant, een *trunte*, een *zage*. Dat was niet altijd fijn om te horen, maar ik snap het ook wel. Een van onze kinderen heeft wel al een paar van die labels gekregen. Nu vind ik die gevoeligheid een plus, maar vroeger... en dan viel ik ook nog op vrouwen. Dat bestond hier niet. De bloemist had een vriend, maar verder... Er werd daar ook niet over gepraat thuis. Werken en zwijgen. Dat klinkt veel harder dat ik het bedoel trouwens."

Dat heeft veel te maken met de tijdsgeest.

"Precies. Mijn vader was een boerenzoon uit Ieper. Hij kwam uit een gezin van acht kinderen die vroeg hun vader verloren. Dat was nog meer zwijgen en werken. Mijn moeder was een bakkersdochter uit Kortrijk. Daar waren ze met negen en hadden ze ook al vroeg hun vader verloren. Op communicatief vlak is dat niet meteen de beste basis. Misschien is dat de reden dat ik ook wat ben gaan lopen. Ik wilde op ontdekking, zat niet goed in mijn vel. Daarom vertrok ik in 1996 met Up with People. We waren al een paar keer gastgezin geweest en dat was fantastisch. Dat was bijna iets buitenaards, een Canadees in ons kot!" (lacht)

Hoe kwam je dan bij radio uit?

"Toen ik 13 jaar was, zat mijn broer bij Radio Zelfstandig Harelbeke. Ik zei dat ik wilde meegaan, maar eigenlijk meende ik dat niet. Ik ben uiteindelijk blijven plakken. Dat was een soort veilige uitlaatklep, denk ik. Experimenteren met mengpanelen en *cassetjes*. Toen ik vertrok met Up with People had ik gezegd dat ik niet meer wilde terugkeren, tenzij om radio te maken. Twee jaar later

kreeg ik in Zweden telefoon van Kris Borgraeve om mee mijn schouders te zetten onder radio NRJ in Antwerpen." "De radio stond ook altijd op bij ons thuis. Op vandaag is dat nog altijd Radio 2, maar als ik presenteer, schakelen ze nog altijd over. Grappig." "Ik herinner mij ook nog dat ik op mijn 13de samen met mijn broer met zo'n gigantische recorder naar *Tien om te Zien* trok. We toonden onze fake perspasjes en zeiden dat we interviews kwamen doen. Dat kon gewoon allemaal, hé. Dan interviewden we Bart Kaëll en Willy Sommers... en die vonden dat ook allemaal tof. Dat was een gouden tijd. We maakten reportages, dachten met iets gigantisch bezig te zijn. Ik vind het fascinerend dat mijn dochter zegt dat ze schrijver wil worden. Dan zeg ik: 'super, doe maar, laat je door niemand tegenhouden'. Ik was geen grote student, maar wilde wel zeven dingen tegelijk studeren. En ik weet nog altijd niet wat ik wil, maar ik doe intussen wel al dertig jaar radio."

Sinds enkele maanden heeft Nathalie een leuk zijproject: Liefdesbrief.com, waarbij ze brieven neerpent voor mensen die iets niet onder woorden krijgen. "Ik heb veel van

"Met Ingeborg naar Ibiza en India"

Nathalie volgde een opleiding voor massage en lichaams-therapie in Nederland. "Als een soort tegengewicht voor het medicircus en misschien ergens ook wel als een back-up voor mijn radioverhaal. Maar ik deed het in de eerste plaats voor mezelf. Ik heb ook nog een meditatiecursus gevolgd in Ibiza met Ingeborg, een geweldige madam overigens. We zijn zelfs nog twee keer met haar mee naar India geweest. Ik hou er wel van om wat in mezelf te graven, al klinkt dat wat zwaar. Ik stel me vaak vragen, ja. Nu doen de kinderen dat ook: waarom heet een auto, een auto? Waarom leven wij? Tja...dan kunnen we daar samen over filosoferen. Heerlijk is dat!"

STRANDWANDELING MET NATHALIE DELPORTE

"TWEDE JAAR OP RIJ EEN SNOR GEKREGEN"

Een bekende mama, die ook op vrouwen valt, hoe is dat voor een kind? "Goh, ik beschouw mezelf nu ook niet als bekend. Soms word ik eens herkend in het passeren. Dat streeft nog niet mijn ego, vervelend zou ik het niet noemen. En wat de kinderen betreft: rond Vaderdag is dat wat raar. Zeker als ze thuiskomen met een kunstwerkje in de vorm van een snor. En het jaar daarop was het weer van dat. Ik had toch iets meer creativiteit van de meester verwacht." (lacht)

"Ik heb mijn liefdesbrieven in een impulsieve bui verbrand."

de ideeën. Sommige verdwijnen, andere blijven plakken. Ik had het geluk dat ik iemand vond die er meteen een website rond gebouwd kreeg. Alles komt hierin samen: presenteren, verhalen vertellen, schrijven, gevoel, empathie... super!"

Schreef je zelf veel liefdesbrieven?

"Ik heb ze in een impulsieve bui allemaal verbrand, samen met mijn dagboeken. Op mijn 25ste heb ik alles verzameld wat ik ooit heb geschreven en in brand gestoken. Stom, hé. Ik dacht alles te kunnen loslaten zo. Ik heb er wel spijt van, ja."

Naar wie zou je zelf een brief willen schrijven?

"Naar mensen die het niet verwachten, die ik ben tegengekomen in mijn leven en die ik dankbaar ben. Ik speel de ook een tijdlang met het idee om elk jaar een brief te schrijven naar mijn kinderen. Want het gaat zo verschrikkelijk snel. Koen Wauters verwoorde het onlangs mooi, toen hij vijftig was geworden, dat hij de komende tien jaar vooral uitkijkt naar wat er met zijn kinderen gaat gebeuren. In die fase beland ik ook stilaan." ☺

"Dat we de donor van onze kinderen kennen, is een geruststelling."

Jullie zijn vrij snel aan kinderen begonnen.

"Dat is vlot gegaan, ja. We waren er klaar voor. We kennen ook de donor. Een bewuste keuze, ja. Alle respect trouwens voor hoe anderen het doen."

Is dat niet riskant om de donor te kennen?

"We zitten op één lijn. We zijn nu tien jaar verder en dat gaat goed. Maar niemand – behalve Ilse en ik – weet wie hij is, ook de kinderen niet, al kennen ze hem wel. Dat zorgt soms voor hilarische situaties als hij er bij is. Ik noem het 'extra genen'. Als er later iets is, weten ze ook dat ze bij hem terecht kunnen. Dat gebeurde ook al in het verleden. De jongste was op zeven weken opeens verschrikkelijk ziek, maar echt op het randje. Toen zei de dokter dat hij meteen wilde weten welke ziektes er in de familie voorkwamen. Met één telefoontje konden we dat checken. Maar daarvoor moet je het niet doen, nee."

Hoe vertel je zoiets straks aan je kinderen?

"Geen idee. Maar we gaan niet te lang wachten, denk ik. Het valt ook niet te voorspellen hoe ze zullen reageren. Maar ik voel wel dat ze op zoek zijn. Het vriendinnetje van onze oudste is enorm nieuwsgierig en stelt veel vragen. Onlangs verscheen er een foto op Facebook van Koen Wauters, met Aimée als tweejarige op zijn schoot op bezoek in het Q-hotel in Genk. Waarna dat vriendinnetje subtiel zei: 'Vraag eens aan je mama of 'die lieve meneer die jullie geholpen heeft met dat zaadje vandaag nog een zoon en een dochter heeft.' Op zulke vragen antwoorden we dan niet, om het wat speels te houden. Dan zeg ik om te lachen: 'dat kan wel eens'. Maar nee, het is niet Koen Wauters, voor alle duidelijkheid." (lacht) ■

"Nee, Koen Wauters is niet de vader van onze dochters"

ZEEVRAGEN

①

IJSJE OF WAFEL?

"Een wafel! Ik ben een absolute zoetek. Kan ook moeilijk anders, als je geboren bent in een bakkerij... De appelflappen en croissants van toen blijven voor eeuwig in mijn smaakgeheugen gegrift. Al ben ik eigenlijk van plan om wat te stoppen met suiker, omdat ik benieuwd ben naar het effect daarvan, ook op mijn vermoeidheid."

②

WINTER OF ZOMER?

"De lente! Al heeft elk seizoen wel iets aan zee. Tijdens de herfst of de lente een weekendje aan zee, net als er weinig volk is, vind ik veel fijner dan de zomerse drukte."

③

RELAXED OF ACTIEF AAN ZEE?

"Gewoon wat wandelen, wat uitwaaien. En zwemmen, als het kalm is. Of putten graven met de dochters, moeten we dringend nog eens doen!"

④

FAVORIETE PLEK AAN DE KUST?

"Zeebrugge, omwille van het 'niets'. En het Zwin, omdat mijn neef Michel (*Gabriëls, red.*) daar met zijn collega's heel hard werkt in het educatief centrum om er nog meer een trekpleister van te maken."

⑤

FRIGOBX OF RESTAURANT?

"Restaurant. Ik had vroeger niet veel met 'fancy restaurants', maar mijn vrouw heeft me daarin wat wegwijs gemaakt. Cuines 33 in Knokke-Heist staat bij ons heel hoog aangeschreven. Ze combineren er fijn en verrassend met gigantisch veel smaak."

⑥

DAGTOERIST OF OP REIS?

"Ik ben eerder een toevalsreiziger. Onze plannen voor de grote vakantie liggen wel op voorhand vast, maar alles wat daartussen valt, is vaak heel last minute of eerder toevallig, net omdat mijn vrouw en ik allebei nogal wisselende en onvoorspelbare agenda's hebben."

⑦

FAVORIETE REGENACTIVITEIT?

"Lang in bad zitten lezen. Of iets realistischer sinds een jaar of negen: rommel van de kinderen opruimen."

⑧

NACHTRAAF OF VROEGE VOGEL?

"Door het werk eerder een vroege vogel, omdat ik in de weekends van 7 tot 10 uur op JOE presenteer. Altijd fijn om als eerste wakker te zijn en dan de mensen mee wakker te kunnen maken."